

וספירה, ואמר נעשה אדם, עד שנגלגלת השכינה בכל ספירה ובכל איבר.

באותו הזמן שגשגו כל האיברים בה, כל אחד לעשר כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א. אחר כך יורד לארבע החיות שמהם נטל אדם שהם יהו"ה, ואמר נעשה אדם, שתהיה השכינה כלולה מכל צד. וכך יורד למטה לכל צבא השמים ואמר נעשה אדם, וכך למטה בבני אדם. ואלעזר בני, נקט את הכלל הזה בידך - שפכל מקום שאין שם שכינה, אין שם שלמות, ועלת העלות לא שרוי שם. ומשום זה האדם בלי הנקבה הוא פגום ולא שורה עליו הקדוש ברוך הוא. אמר רבי אלעזר וכל החברים של שם, אלו לא באנו לעולם אלא לשמע זאת - מספיק.

ועוד אמר רבי שמעון, הברכות אין יורדות על ביתו, ולא הנביעה, עד שהשכינה מתחברת עם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (בראשית ב) כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ. למה? משום שאדם אין, שעליו נאמר (יחזקאל מד) להניח ברכה אל ביתך, ואדם לא נקרא בלי נקבה, ומשום זה כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ.

והארץ היתה תהו ובהו, וכל הבנינים היו חרבים ויבשים בלי נביעה, עד שבאה השכינה. ומשום זה (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ותרגם אנקלוס, בכל מקום שאשרה את שכינתי. שכל הברכות מתפנסות בו.

ובשביעו נאמר כל הפורע פורע בברוך. מה זה ברוך? כ' פתר. ר' שש הספירות. הנה עשרה כלולים

דאתפלילת שכינתא בכל ספירה ובכל אבר. בהווא זמנא דאשתלימו כל אברין בה כל חד לעשר פגונא דא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. לבתר נחית לארבע חיון דאתנטיל מניהו אדם דאנון יהו"ה. ואמר נעשה אדם לתתא לכל צבא השמים ואמר נעשה אדם. והכי לתתא בבני נשא. ואלעזר ברי נקט האי כללא בידך, דבכל אתר דלית שכינתא תמן, לית שלמותא תמן, ועלת העלות לא שריא תמן. ובגין דא איהו פר נש פגים בלא נוקבא, לא שריא קודשא בריך הוא עלה. אמר רבי אלעזר וכל חבריא דתמן אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

ועוד אמר רבי שמעון ברפאן לא נחתין על ביתיה ולא נביעו, עד דשכינתא אתחברת בקודשא בריך הוא. הךא הוא דכתיב (בראשית ב) כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ. אמאי בגין דאדם אין. דעלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך. ואדם לא אתקרי בלא נוקבא, ובגין דא כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ. והארץ היתה תהו ובהו. וכל בנינין הוו חרבין ויבשין בלא נביעו, עד דאתת שכינתא. ובגין דא (שמות כ כד) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ותרגם אנקלוס בכל אתרא דאשרי ית שכינתי. דכל ברפאן ביה מתפנשין.

ובגינה אתמר כל הפורע פורע בברוך. מאי ברוך כ' פתר. ר' ראשית חכמה. ב' אמא עלאה ואמא תתאה. ו' כליל שית ספירן, הא עשר כלילן בה וכלהו מתפנשין לגבה. ראשית חכמה. ב' האם העלינה והאם התחתונה. ו' כולל